

ДОКАЗИ У СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВопорушення ЗА РОЗПИТТЯ АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ У ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ

Гесць О.О.,

студентка 1 групи 4 курсу,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

У справах про адміністративні правопорушення, проступки, злочини – одним з найголовніших засобів правильного, швидкого вирішення справи є подання сторонами доказів по справі, забезпечення законності як під час провадження, так і створення передумов дотримання норм чинного законодавства у суспільстві.

Оскільки заходи адміністративного стягнення пов'язані з обмеженням прав свобод та інтересів громадян, законірно, що такі заходи примусу мають обґрунтовано базуватися на певних незаперечних підвалинах, котрі можуть забезпечити законність у їх застосуванні.

Реалізація прав, свобод та інтересів людини і громадянина не може бути повного без надання особі всіх дозволених законом можливостей – оскарження окремих процесуальних дій – та рішень посадових осіб, котрі беруть активну участь в адміністративному процесі, пов'язаному із застосуванням передбачених чинним законодавством адміністративних стягнень. Однак цьому в будь-якому разі має передувати обґрунтовано припиняє рішення, яке спирається на об'єктивні докази.

Говорячи про адміністративне правопорушення, то для встановлення вини особи необхідні факти, що, як правило, встановлюються в протоколах, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної – відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей – і документів, а також іншими документами, зазначається у ст. 251 КпАП України.

Особливу увагу, на нашу думку, заслуговує наявність свідків чи потерпілих, що створить умови, за яких буде забезпечено як повноту, так і об'єктивність збору матеріалів, що підтверджують (чи спростовують) вину конкретної особи у вчиненні адміністративного правопорушення, відповідальність за яке передбачена ст. 178 КпАП України[2], підтвердить не лише факт розпивання спиртних напоїв у громадських місцях чи появу в громадському місці у п'яному вигляді, а й об'єктивно та неупереджено засвідчить, у чому полягає образа людської гідності з боку порушника, при цьому саме свідки та потерпілі як члени соціуму, суб'єкти, котрі формують суспільство з притаманною останньому узагальненою та уніфікованою суспільною мораллю і виступають носієм та хранителем цієї моралі, зможуть неупереджено засвідчити (оскільки працівник ОВС виступає певною мірою як зацікавлена особа).

Маючи можливість ознайомитися з деякими матеріалами справ про адміністративні правопорушення в Подільському районному суді (під час проходження практики), з їх протоколами, складеними працівниками міліції, зробила для себе висновок, що у матеріалах справ про адміністративні правопорушення за ст. 178 КпАП України відсутня інформація про час складення протоколу, зокрема, якщо особа перебуває у п'яному вигляді, і в цей час складається щодо неї протокол про адміністративне правопорушення за ст. 178 КпАП України, остання неспроможна усвідомлювати свої дії[2], а відтак, її пояснення вступає у цілковиту суперечку зі ст. 63 Конституції України [1], і в цей час працівники ОВС фактично користуються безпорадним станом особи (станом сп'яніння), оскільки остання не може об'єктивно реагувати на зовнішні подразники та усвідомлювати власні дії, а отже, належним чином захищати свої права, свободи та інтереси. На це законодавець цілком обґрунтовано зазначає в абзаці 6 п. 5 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про міліцію», що міліції для виконання покладених на неї обов'язків надається право затримувати і тримати у спеціально відведених для цього приміщеннях осіб, які перебували в громадських місцях у стані сп'яніння, якщо їх вигляд ображав людську гідність і громадську мораль, або якщо вони втратили здатність самостійно пересуватися чи могли завдати шкоди оточуючим або собі, - до передачі їх у спеціальні медичні заклади або для доставки до місця проживання, а у разі відсутності таких - до їх втвердження. Проте час, необхідний для втвердження осіб - не закріплений[3].

Сьогодні у структурі органів внутрішніх справ відсутні медвтверезники чи інші спеціально обладнані місця для утримання затриманих, де могли б утримуватися особи, які затримані за появу у громадському місці у п'яному вигляді.

Нормативно-правового акта, який з урахуванням фізіологічних особливостей людини чітко визначив би максимальний строк виверження особи, визначив порядок та правила утримання осіб, затриманих за появу у громадському місці у п'яному вигляді, і, насамперед, встановив місце такого утримання, забезпечуючи таким чином права, свободи та інтереси як правопорушників, так і законослухняних громадян.

Хоча проведені дослідження практики застосування норми ст. 178 КпАП України свідчать про спирання у прийнятті рішення лише на суб'єктивну оцінку складу правопорушення особою, яка складає протокол, тому за таких умов доцільно спрямувати правозастосовну діяльність на з'ясування обставин справи та їх об'єктивного підтвердження.

1) Найголовніше, на нашу думку, треба скорегувати діяльність дільничних працівників міліції. Тобто, розширити їх функції та завдання. Необхідне проведення ознайомлення молодшого покоління, молоді, з наслідками впливу алкоголю на їх фізіологічний та психічний стан та можливе застосування адміністративного впливу.

2) Розширити перелік спиртвмісних речовин у статті 179 КУПАП та замінити громадські місця на термін - місце масового перебування громадян.

3) Засвідчення факту образи людської гідності та громадської моралі має передбачати наявність суб'єкта, точніше суб'єктів (громадян), чия гідність підлягає образі, та які, у свою чергу, підтвердять загальноприйняті моральні устої суспільства, тобто прийняття рішення лише за наявності свідків та потерпілих від даного правопорушення;

Тобто це повинні бути активні дії. Величезна кількість справ існує на сьогоднішній день, яка констатує факт образи, проте доказування не відбувається.

Згідно постанови, 13.03.2013 року приблизно о 13 -й годині 45 хвилин ОСОБА_1 по вул.Константинівська в м. Києві, перебував у п'яному вигляді, мав хитку ходу, нечітке мовлення, запах алкоголю, чим ображав людську гідність і громадську мораль[4].

4) Треба усунути прогалину в законодавстві, а саме підміну понять, що використовується службами - поява у п'яного вигляді та нетверезому стані.

5) Термін спиртних напоїв замінити а спиртвмісні, алкогольні та слабо алкогольні.

6) Доповнити ст.179 частиною: відповідальність за ухилення проходження тестування на сп'яніння, адже як показує статистика лише 0,4% громадян проходять обстеження.

7) У більшість правопорушень відсутній такий факт як свідчення свідків, що безпосередньо виступають тими носіями громадської гідності та моралі на яку посягає суб'єкт правопорушення.

8) Розвиток адміністративних норм має полягати у прийнятті законодавчого чи підзаконного (на рівні Кабінету Міністрів України) нормативно-правового акта, який має визначити місця утримання осіб, затриманих у п'яному вигляді, аби не допустити порушень їх прав, свобод та інтересів;

9) прийняття рішення у справі про адміністративне правопорушення за ст. 173 КпАП України повинно бути можливим лише за наявності відповідного висновку фахівця про те, що особа справді перебуває у стані алкогольного сп'яніння. Оскільки можуть мати місце випадки, коли особа розпивала спиртні чи алкогольні напої (про що свідчатиме запах алкоголю з порожнини рота) вдома чи у спеціально відведених для цього громадських місцях (кафе, бари, ресторани), однак її поведінка - хитка хода, неохайний вигляд - зумовлені не розпиванням спиртних напоїв, а, скажімо, певною хворобою, соціальним станом (низький рівень доходів, що унеможливує придбати нові речі тощо);

Список використаної літератури

1. Конституція України/(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141)
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення/(Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122)
3. Закон України "Про міліцію"/ (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, N 4, ст. 20
4. Матеріали протоколів про адміністративні правопорушення